

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi apteekkimaksusta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi apteekkimaksusta annettua lakia.

Apteekkimaksujärjestelmää muutettaisiin siten, että sivuapteekin ylläpito olisi taloudellisesti kannattavampaa pienille pääapteekkeille. Apteekkimaksu määräytyisi edelleen apteekkiliikkeen liikevaihdon mukaan, mutta apteekkimaksun laskennallisia perusteita muutettaisiin. Apteekkimaksun määräytymistä varten apteekit jaettaisiin kolmeen eri ryhmään apteekkiliikkeen liikevaihdon perusteella. Liikevaihdon määrästä riippuisi, saisiko sivuapteekkia ylläpitävä apteekki sivuapteekkivähennyksen vai ei.

Apteekin ja sen sivuapteekkien, apteekin palvelupisteiden, apteekin verkkopalvelun sekä niin sanottujen lääkekaappien yhteenlasketun apteekkimaksun perusteena olevan liikevaihdon ollessa alle 2,6 miljoonaa euroa, apteekkimaksu laskettaisiin erikseen apteekin, apteekin palvelupisteiden, apteekin verkkopalvelun ja niin sanottujen lääkekaappien muodostamalle kokonaisuudelle sekä erikseen kullekin sivuapteekille ennen yhteisen apteekkimaksun määräytymistä. Jos apteekkiliikkeen apteekkimaksun perusteena oleva liikevaihto olisi yli 3,5 miljoonaa euroa, apteekkimaksu määräytyisi apteekkiliikkeen yhteisestä liikevaihdosta huomioon ottaen voimassa olevan lain mukainen sivuapteekkivähennys.

Jos apteekin, sivuapteekkien, apteekin palvelupisteiden, apteekin verkkopalvelun sekä

lääkekaappien apteekkimaksun perusteena oleva liikevaihto olisi vähintään 2,6 miljoonaa euroa, mutta enintään 3,5 miljoonaa euroa, apteekkimaksu laskettaisiin painotettuna keskiarvona liikevaihdon perusteella. Maksu määräytyisi osittain mallista, jossa apteekkimaksu lasketaan sivuapteekkeille erikseen, ja osittain mallista, jossa apteekkimaksu lasketaan apteekkiliikkeen yhteisestä liikevaihdosta.

Pienten apteekkien sivuapteekkien ylläpidon taloudelliseen kannattavuuteen tähtäävän muutoksen tarkoitus on olla valtiolle kustannusneutraali. Esitys on laadittu siten, että se on valtiolle kustannusneutraali vuoden 2012 valtion apteekkimaksukertymän suhteen. Kustannusneutraliteetti vuoden 2012 maksukertymän suhteen edellyttää apteekkimaksu-
taulukon maksuprosenttien korotusta.

Muutoksella ei olisi vaikutusta apteekkimaksun määräytymisperusteisiin niillä apteekkeilla, joilla ei ole sivuapteekkia. Apteekkimaksu määrättäisiin voimassa olevaa lakia vastaavasti taulukon mukaan, jota on muutettu.

Esitys liittyy valtion vuoden 2014 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2014 alusta, ja sitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran apteekkimaksuun, joka määrätään apteekkiliikkeen vuoden 2013 liikevaihdon perusteella.

PERUSTELUT

1 Nykytila

Apteekkimaksusta annetun lain (148/1946), jäljempänä *apteekkimaksulaki*, mukaan apteekkarin tulee suorittaa valtiolle vuosittainen apteekkimaksu, jonka suuruus määräytyy apteekkiliikkeen liikevaihdon perusteella. Myös Helsingin yliopiston apteekki ja Itä-Suomen yliopiston apteekki suorittavat apteekkimaksun valtiolle. Valtio korvaa vuosittain Helsingin ja Itä-Suomen yliopistolle määrän, joka vastaa yliopistojen apteekkiliikkeestä suoritetta apteekkimaksua. Apteekkimaksun tarkoituksena on toimia apteekkien tuloja tasaavana järjestelmänä, ja näin sillä pyritään turvaamaan lääkejake- luvun alueellista kattavuutta.

Apteekkimaksulain 1 a §:ssä säädetään osuiksista, jotka vähennetään apteekkiliikkeen liikevaihdosta ennen liikevaihtoon perustuvan apteekkimaksun määräämistä. Lain 1 a §:n 2 momentin 3 kohdassa säädetään sivuapteekin liikevaihdosta tehtävästä vähennyksestä, sivuapteekivähennyksestä. Kohdan mukaan sivuapteekin liikevaihdosta, josta on vähennetty tietyt momentissa säädettyt myynnit, vähennetään lisäksi kolmasosa, kuitenkin vähintään 50 500 euroa ja, jos sivuapteekin liikevaihto jäisi alle 50 500 euron, koko liikevaihto ennen sivuapteekin liikevaihdon lisäämistä apteekin liikevaihtoon apteekkimaksun määräämistä varten. Tämä ei kuitenkaan koske sivuapteekkeja, joiden liikevaihto viisi vuotta perustamisvuoden jälkeen vastaa vähintään puolta maan yksityisten apteekkien edellisen vuoden liikevaihdon keskiarvosta. Lääkelain (395/1987) 52 §:n 1 momentin mukaan apteekkari voi Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskuksen luvalla pitää enintään kolme sivuapteekkia. Pykälän 3 momentin mukaan Helsingin yliopisto kuitenkin voi Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskuksen luvalla pitää enintään 16 sivuapteekkia.

Apteekkimaksun suuruus määräytyy apteekkimaksulain 2 §:n 1 momentissa olevan taulukon mukaisesti siten, että apteekkimaksun osuus liikevaihdosta nousee liikevaihdon kasvaessa. Pienimmät apteekit eivät maksa

lainkaan apteekkimaksua, ja suurimmilla apteekkeilla maksu on noin 10 prosenttia apteekkimaksun perusteena olevasta liikevaihdosta (huomioitu kokonaisliikevaihdosta tehdyt apteekkimaksulain mukaiset vähennykset). Apteekkimaksun suuruuteen vaikuttavista liikevaihtoryhmistä sekä liikevaihdon alarajojen kohdilla olevista apteekkimaksun määristä on säädetty apteekkimaksulaissa vuodesta 1983 saakka. Vuoden 2003 alusta apteekkimaksun määräytymiseen vaikuttavia perusteita muutettiin siten, että apteekkimaksu määräytyy kokonaisliikevaihdon sijasta pääasiassa väestölle tapahtuvan lääkkeiden myynnin liikevaihdon perusteella. Ennen muutosta apteekkimaksu oli keskimäärin 7,2 prosenttia kokonaisliikevaihdosta. Vuodesta 2003 alkaen apteekkimaksun perusteena olevan liikevaihdon ulkopuolelle rajattiin apteekkien välinen sopimusvalmistus, lääkemyynti sosiaali- ja terveydenhuollon laitoksille ja muiden tuotteiden kuin lääkkeiden myynti. Muutoksen jälkeen vuosina 2003–2012 apteekkimaksun keskimääräinen suuruus on vaihdellut 6,7 prosentista 7,1 prosenttiin apteekkien apteekkimaksun perusteena olevasta liikevaihdosta.

Apteekkimaksutaulukon muutostarpeita arvioidaan vuosittain. Tavoitteena on säilyttää keskimääräisen apteekkimaksun osuus apteekkimaksun perusteena olevasta apteekkien liikevaihdosta edellisen vuoden tasolla sekä arvioida kaikkien apteekkien elinkelpoisuus tällä apteekkimaksun tasolla. Apteekkimaksutaulukkoa muutettiin viimeksi vuoden 2012 alusta. Apteekkimaksutaulukkoa ei ole tämän jälkeen muutettu, koska keskimääräisen apteekkimaksun arvioitiin vuonna 2013 asettuvan vuoden 2012 tasolle. Lisäksi arvioitiin, että tällä apteekkimaksutasolla pystytään turvaamaan kaikkein pienimpien apteekkien elinkelpoisuus. Vuoden 2012 liikevaihtojen perusteella apteekit maksoivat vuonna 2013 apteekkimaksua 153,5 miljoonaa euroa. Vuonna 2012 apteekit maksoivat apteekkimaksua 144,1 miljoonaa euroa. Apteekkimaksutaulukon pitäminen ennallaan merkitsi sitä, että apteekkimaksua maksamattomien apteekkien lukumäärä vuonna 2013 pysyi

vuoden 2012 tasolla noin 30 apteekissa. Keskimääräinen apteekkimaksu muilla apteekkeilla vuonna 2013 on noin 7 % apteekkimaksun perusteena olevasta liikevaihdosta, mikä asettuu historialliseen vaihteluväliin. Vuonna 2014 määrättävän keskimääräisen apteekkimaksun arvioidaan asetuvan vuonna 2013 määrätyn keskimääräisen apteekkimaksun tasolle. Tämän vuoksi esityksen 2 §:n 4 momentin mukaisen taulukon apteekin liikevaihtorajoja ei esitetä muutettavaksi.

Vuonna 2009 käyttöön otettuun lääkkeiden viitehintajärjestelmään ja lääkevaihdon laajennukseen liittyvä hintakilpailu on merkittävästi laskenut sairausvakuutuksesta korvattavien reseptilääkkeiden hintoja. Hintakilpailun seurauksena lääkemyynnin liikevaihdon kasvu kääntyi vuonna 2009 negatiiviseksi. Tämä on ollut yhteiskunnan kannalta toivottu vaikutus lääkekorvausmenojen jatkuvan kasvun hillitsemiseksi. Apteekkitoiminta on edelleen pääsääntöisesti liiketaloudellisesti hyvin kannattavaa. Reseptilääkkeiden hintojen lasku on vaikuttanut kuitenkin apteekkien talouteen, mutta tämä ei ole kohdistunut tasaisesti kaikkiin apteekkeihin johtuen lääkemyynnin rakenteen voimakkaasta apteekki-kohtaisesta vaihtelusta. Vuonna 2011 apteekkien lääkemyynti nousi jälleen vuoden 2008 tasolle, mutta tästä huolimatta apteekkien keskimääräinen kannattavuus heikkeni apteekkitoiminnan kulujen kasvaessa. Apteekkitoiminta onkin taloudellisessa mielessä polarisoitunut, mikä tarkoittaa sitä, että apteekkien väliset erot liiketoiminnan kannattavuudessa ovat viime vuosina voimakkaasti kasvaneet. Muuttuneessa tilanteessa kaupunkien suuret apteekit, erityisesti kauppakeskuksissa, ovat pärjänneet varsin hyvin, koska ne ovat voineet kasvattaa itsehoitolääkkeiden ja muiden kauppatavaroiden myyntiä. Viime vuosina kaikkein pienimmät apteekit ovat sopeuttaneet kustannusrakennetta lääkemyynnin muutosten mukaisesti, jolloin niiden toiminta on yleisesti ottaen voitu pitää taloudellisesti mielekkäänä. Kuitenkaan tällä hetkellä näillä apteekkeilla ei välttämättä ole enää tehtävissä merkittäviä sopeuttamistoimenpiteitä.

Kannattavan apteekkitoiminnan edellytyksenä onkin riittävä lääkemyynnin volyyymi ja siihen tarkoituksenmukaisesti suhteutettu

kustannusrakenne. Erityisesti pienten apteekkien taloudellista tilannetta voi hankaloittaa entisestään sairausvakuutuslain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annettu laki (622/2012), jonka yhtenä toimenpiteenä sairausvakuutuksesta korvattavien viitehintajärjestelmään kuulumattomien lääkevalmisteiden tukkuhintoja leikattiin viidellä prosentilla. Tämä toimenpide voi pienentää apteekkien lääkemyynnistä saamaa myyntikatetta, koska valtioneuvoston asetuksella annettu lääketaksa on suurelta osin sidottu lääkkeen tukkuhintaan.

Pääministeri Jyrki Kataisen hallitusohjelman hyvinvointipolitiikkaan liittyvän kirjauksen mukaan lääkehuollon keskeinen tavoite on mahdollistaa tehokas, turvallinen, tarkoituksenmukainen ja taloudellinen lääkehoito kaikille sitä tarvitseville. Kansalaisille on turvattava hyvä lääkkeiden saatavuus kaikissa olosuhteissa ja ammatillisesti toimiva lääkkeiden jakelu. Sosiaali- ja terveysministeriön vuonna 2010 asettama avoimuuden apteekkitoiminnan kehittämistarpeita pohtinut työryhmä, jäljempänä kehittämistyöryhmä, selvitti yhtenä tehtävänä apteekkimaksulain muuttamista niin, että se turvaisi pienten syrjäseutujen apteekkipalveluiden saatavuutta luomalla kannusteita sivuapteekkien pitämiseen. Kehittämistyöryhmän ehdotuksen mukaan apteekkimaksun määrittäminen erikseen apteekin ja sivuapteekin liikevaihdon perusteella tukisi sivuapteekkien perustamista ja pitämistä ja näin osaltaan edesauttaisi apteekkipalveluiden saatavuutta haja-asutusalueella. Kehittämistyöryhmän näemyksen mukaan muutos olisi voitu toteuttaa kustannusneutraalisti korottamalla apteekkimaksua ja painottamalla korotukset keskikoisten ja suurten apteekkien apteekkimaksuun. Kehittämistyöryhmä totesi kuitenkin, ettei apteekkien ja sivuapteekkien apteekkimaksun eriyttämisellä syntyviä taloudellisia hyötyjä voitu nykyisessä apteekkiverkostossa kohdistaa täysimääräisesti pieniin tai vain syrjäseutujen apteekkeille. Kehittämistyöryhmän ehdottamassa muutoksessa hyötyviä apteekkeja olisi ollut myös kaupunkialueella, missä sivuapteekkien pitämisen tukeminen ei ole tarkoituksenmukaista. Tämän epäkohdan vuoksi apteekkitoiminnan kehittämistyöryhmä ehdottikin jatkoselvittelyä apteekin ja

sivuapteekin apteekkimaksun erikseen määrittämiseksi niin, että uudistus lisäisi sivuapteekkien pitämishalukkuutta syrjäseudulla.

2 Ehdotetut muutokset

Apteekkimaksulakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että apteekkimaksu määräytyisi edelleen apteekkiliikkeen liikevaihdon mukaan, mutta apteekkimaksun määräytymisen laskennallisia perusteita muutettaisiin. Apteekkimaksun määräytymistä varten apteekit jaettaisiin kolmeen eri liikevaihtoryhmään apteekkiliikkeen (apteekki, sivuapteekit, apteekin palvelupisteet, apteekin verkkopalvelu ja lääkekaapit) liikevaihdon perusteella. Apteekkimaksu määräytyisi eri tavalla riippuen siitä, onko apteekkiliikkeen apteekkimaksun perusteena oleva liikevaihto 1) alle 2,6 miljoonaa euroa 2) vähintään 2,6 miljoonaa euroa, mutta enintään 3,5 miljoonaa euroa vai 3) yli 3,5 miljoonaa euroa.

Apteekkimaksulain sivuapteekivähennyttä ehdotetaan muutettavaksi. Voimassa olevan lain mukaan kaikki ne apteekit, joilla on sivuapteekkeja, voivat olla oikeutettuja sivuapteekivähennykseen. Vähennyksen saamiseen vaikuttaa sivuapteekin liikevaihto. Ehdotuksen mukaan sivuapteekivähennyttä ei enää lähtökohtaisesti huomioitaisi kaikkien sivuapteekkia ylläpitävien apteekkien osalta, vaan sivuapteekivähennyksen huomioimiseen vaikuttaisi apteekkiliikkeen liikevaihto. Liikevaihdoltaan 2,6 miljoonan alle jäävissä apteekkiliikkeissä sivuapteekivähennyttä ei huomioitaisi laisinkaan. Osittain se huomioitaisiin liikevaihdoltaan vähintään 2,6 miljoonan euron, mutta enintään 3,5 miljoonan euron apteekkiliikkeissä ja kokonaan voimassa olevan lain mukaisella tavalla ainoastaan liikevaihdoltaan suurimmissa 3,5 miljoonaa euroa ylittävissä apteekeissa.

Lain 1 a §:n 2 momentin kohtien numerointia uudistettaisiin, jolloin nykyisestä 1 a kohdasta tulisi 2 kohta ja nykyisestä 2 kohdasta 3 kohta. Momentin 3 kohta, jossa säädetään sivuapteekivähennyksestä, kumottaisiin, mutta sen sisältämää sääntelyä siirtyisi muutettuna lain 2 §:n 3 momenttiin.

Lain muutetussa 2 §:ssä ja uudessa 2 a §:ssä säädettäisiin apteekkimaksun määräytymisestä eri liikevaihtoryhmissä.

Lain 2 § koskisi liikevaihdoltaan alle 2,6 miljoonan euron alle jäävien apteekkiliikkeiden apteekkimaksun määräytymistä sekä liikevaihdoltaan yli 3,5 miljoonan euron apteekkiliikkeiden apteekkimaksun määräytymistä. Apteekkimaksu laskettaisiin erikseen apteekin, apteekin palvelupisteiden, apteekin verkkopalvelun ja lääkekaappien yhteenlasketusta liikevaihdosta sekä erikseen kunkin sivuapteekin liikevaihdosta pykälän 4 momentin mukaisen taulukon perusteella ennen yhteisen maksun määrittämistä, mikäli apteekin, sivuapteekkien, apteekin palvelupisteiden, apteekin verkkopalvelun ja lääkekaappien 1 a §:n mukaan määräytyvä yhteenlaskettu liikevaihto olisi alle 2,6 miljoonaa euroa. Mikäli apteekkimaksulain 1 a §:n mukaan määräytyvä liikevaihto olisi yli 3,5 miljoonaa euroa, apteekkimaksu laskettaisiin apteekin, sivuapteekkien, apteekin palvelupisteiden, apteekin verkkopalvelun ja lääkekaappien yhteisestä liikevaihdosta pykälän 4 momentin mukaisen taulukon perusteella. Liikevaihdoltaan 3,5 miljoonaa euroa ylittävien apteekkiliikkeiden apteekkimaksua määrättäessä huomioitaisiin voimassa olevaa lakia vastaavalla tavalla sivuapteekivähennys. Sivuapteekivähennys ei koskisi edelleenkaan niitä sivuapteekkeja, joiden liikevaihto viisi vuotta perustamisvuoden jälkeen vastaa vähintään puolta maan yksityisten apteekkien edellisen vuoden liikevaihdon keskiarvosta. Pykälään ehdotetaan tehtäväksi myös täsmennys, jonka mukaan sivuapteekin liikevaihtoa maan yksityisten apteekkien liikevaihdon keskiarvoon verratessa keskiarvossa ei huomioitaisi maan sivuapteekkien liikevaihtoa. Sivuapteekin liikevaihtoa verrattaisiin siis koko maan yksityisten pääapteekkien edellisen vuoden liikevaihdon keskiarvoon.

Apteekkimaksulain 2 §:n 1 momentissa lisäksi säädettäisiin, että mikäli apteekilla ei ole sivuapteekkeja, apteekkimaksu laskettaisiin apteekin, apteekin palvelupisteiden, apteekin verkkopalvelun ja lääkekaappien yhteenlasketun liikevaihdon mukaan pykälän 4 momentin mukaisen taulukon perusteella.

Lakiin lisättäisiin uusi 2 a §, joka koskisi liikevaihdoltaan vähintään 2,6 miljoonaa euroa, mutta enintään 3,5 miljoonaa euroa olevien apteekkiliikkeiden apteekkimaksun määräytymistä. Näiden apteekkiliikkeiden

apteekkimaksu laskettaisiin painotettuna keskiarvona liikevaihdon perusteella.

Painotetun keskiarvon mukaan määräytyvää apteekkimaksua laskettaessa määritettäisiin ensin kaksi erillistä laskennallista apteekkimaksua.

Toinen laskennallinen apteekkimaksu määritettäisiin laskemalla apteekkimaksu 2 §:n 2 momentin mukaisella tavalla 2 §:n 4 momentin mukaisen taulukon perusteella. Laskennallista apteekkimaksua määritettäessä laskettaisiin siis erikseen apteekin, apteekin palvelupisteiden, apteekin verkkopalvelun ja lääkekaappien yhteisen liikevaihdon perusteella määräytyvä maksu 4 momentin mukaisesta maksutaulukosta sekä erikseen kunkin sivuapteekin liikevaihdon perusteella määräytyvä maksu kyseisestä taulukosta. Laskennallinen apteekkimaksu määräytyisi laskemalla näin saadut summat yhteen.

Toinen laskennallinen apteekkimaksu määritettäisiin apteekille, sivuapteekkeille, apteekin palvelupisteille, apteekin verkkopalvelulle ja lääkekaapeille apteekkimaksulain 2 §:n 3 momentin mukaisella tavalla 2 §:n 4 momentin mukaisen taulukon perusteella. Laskennallista apteekkimaksua määritettäessä laskettaisiin siis yhteen apteekin, sivuapteekien, apteekin palvelupisteiden, apteekin verkkopalvelun ja lääkekaappien liikevaihto, missä huomioitaisiin myös sivuapteekivähennys. Laskennallinen apteekkimaksu määräytyisi 2 §:n 4 momentin mukaisesta maksutaulukosta.

Ehdotetussa 2 a §:n 3 momentissa säädettäisiin porrastuksesta, jonka mukaan laskennallisten apteekkimaksujen painotettuun keskiarvoon perustuva varsinainen apteekkimaksu määrättäisiin. Esimerkiksi jos apteekin ja sivuapteekin yhteenlaskettu liikevaihto 1 a §:n mukaisten vähennysten jälkeen olisi 2 650 000, josta sivuapteekin liikevaihto olisi 800 000 euroa, apteekkimaksu määräytyisi seuraavasti:

$$0,9 \times (53\,245 \text{ euroa} + (1\,850\,000 - 1\,596\,749 \text{ euroa}) \times 0,092 + 0 \text{ euroa}) + 0,1 \times (93\,432 \text{ euroa} + (2\,383\,333 - 2\,033\,572 \text{ euroa}) \times 0,097) = 0,9 \times 76\,544 \text{ euroa} + 0,1 \times 127\,358 \text{ euroa} = 81\,624 \text{ euroa}.$$

Laskuesimerkissä ensin määritetään 2 §:n 2 momentin mukainen laskennallinen apteekkimaksu, jossa:

- 53 245 euroa on 2 §:n 4 momentin mukaisen taulukon liikevaihtoryhmän 1 596 749 – 2 033 572 euroa apteekkimaksu liikevaihdon alarajan kohdalla,

- 1 850 000 - 1 596 749 euroa on 2 §:n 4 momentin mukaisen taulukon liikevaihtoryhmän 1 596 749 – 2 033 572 euroa alarajan ylimenevä liikevaihto,

- 0,092 % on 2 §:n 4 momentin mukaisen taulukon liikevaihtoryhmän 1 596 749 – 2 033 572 euroa alarajan ylimenevän liikevaihdon maksuprosentti, ja

- 0 euroa on 800 000 euron liikevaihdon omaavan sivuapteekin 2 §:n 4 momentin mukaisen taulukon apteekkimaksu.

Tämän jälkeen määritetään 2 §:n 3 momentin mukainen laskennallinen apteekkimaksu, jossa:

- 93 432 euroa on 2 §:n 4 momentin mukaisen taulukon liikevaihtoryhmän 2 033 572 – 2 613 212 euroa apteekkimaksu liikevaihdon alarajan kohdalla,

- 2 383 333 euroa on apteekin ja sivuapteekin yhteenlaskettu liikevaihto 2 §:n 3 momentin mukaisen sivuapteekivähennyksen jälkeen,

- 2 383 333 – 2 033 572 euroa on 2 §:n 4 momentin mukaisen taulukon liikevaihtoryhmän 2 033 572 – 2 613 212 euroa alarajan ylimenevä liikevaihto, ja

- 0,097 % on 2 §:n 4 momentin mukaisen taulukon liikevaihtoryhmän 2 033 572 – 2 613 212 euroa alarajan ylimenevän liikevaihdon maksuprosentti.

Apteekkimaksutaulukkoa, josta vastaisuudessa säädettäisiin 2 §:n 4 momentissa, ehdotetaan muutettavaksi siten, että apteekkimaksutaulukon maksuprosentteja korotetaan liikevaihtoryhmittäin noin 2 prosenttia. Korotukset ovat edellytys sille, että ehdotus on valtiolle kustannusneutraali vuoden 2012 apteekkimaksukertymän suhteen laskettuna. Sen sijaan apteekkimaksutaulukon liikevaihtorajoja ei esitetä muutettavaksi. Liikevaihtorajoja muuttamalla on aiemmin pyritty säilyttämään apteekkien keskimääräinen apteekkimaksu edellisen vuoden tasolla siten, että myös pienempien apteekkien elinkelpoisuus turvataan. Vuonna 2014 määrättävän keskimääräisen apteekkimaksun arvioidaan asetuvan vuonna 2013 määrätyn keskimääräisen

apteekkimaksun tasolle, joten liikevaihtorajojen muutokselle ei ole tarvetta.

3 Esityksen vaikutukset

Apteekkimaksusta annetun lain muuttamisella pyritään lisäämään sivuapteekkien pitämishalukkuutta siten, että muutos osaltaan turvaisi maan kattavien apteekkipalveluiden saatavuutta myös apteekkien uudenaikaisessa taloudellisessa tilanteessa. Tämä toteutettaisiin niin, että apteekkimaksu laskettaisiin erikseen pääapteekille ja sivuapteekkeille joko täysimääräisesti tai osittain apteekin, sen sivuapteekkien, apteekin palvelupisteiden, apteekin verkkopalvelun ja lääkekaappien yhteenlasketun 1 a §:n mukaan määräytyvän liikevaihdon ollessa enintään 3,5 miljoonaa euroa. Sivuapteekkivähennyksen huomioimiseen näillä apteekkiliikkeillä vaikuttaisi apteekkiliikkeen liikevaihto. Apteekkiliikkeen 1 a §:n mukaan määräytyvän liikevaihdon ollessa yli 3,5 miljoonaa euroa apteekkimaksu laskettaisiin apteekin, sivuapteekkien, apteekin palvelupisteiden, apteekin verkkopalvelun ja lääkekaappien yhteenlasketun liikevaihdon mukaan sivuapteekkivähennys huomioiden. Niiden apteekkien, joilla ei ole sivuapteekkia, apteekkimaksu laskettaisiin apteekin, apteekin palvelupisteiden, apteekin verkkopalvelun ja lääkekaappien yhteenlasketun liikevaihdon mukaan voimassa olevaan lakia vastaavasti taulukon mukaan.

Tällaisenaan ehdotus laskisi vuoden 2012 apteekkiliikkeiden liikevaihtotietojen pohjalta laskettuna valtion apteekkimaksukertymää noin 2,3 miljoonaa euroa. Muutos toteutettaisiin kuitenkin niin, että apteekkimaksuprosenttia korotetaan kussakin liikevaihtoryhmässä noin 2 prosenttia ja näin esitys olisi kokonaisuudessaan valtiolle kustannusneutraali. Edellä esitetylle apteekkimaksulain muuttamiselle on harkittu myös useita vaihtoehtoisia malleja. Apteekkitoiminnan kehittämistyöryhmän esittämien mallien lisäksi käsiteltiin apteekkimaksumallia, jossa apteekkimaksu olisi määrätty erikseen pää- ja sivuapteekkien kesken, jos apteekin ja sen alaisuudessa toimivien sivuapteekkien, apteekin palvelupisteiden, apteekin verkkopalvelun ja lääkekaappien yhteenlaskettu liike-

vaihto olisi ollut alle 3,5 miljoonaa euroa. Nyt esitetyn mallin arvioidaan lisäävän jos-sain määrin sivuapteekkien pitämishalukkuutta, mutta samalla kohdistavan malleista parhaiten taloudellisen hyödyn pieniin apteekkeihin, joilla on sivuapteekki. Näin esityksellä olisi positiivisia vaikutuksia maan kattavan apteekkipalveluiden turvaamisessa ja sitä kautta lääkkeiden saatavuuteen syrjäseuduilla. Esityksellä ei voida kuitenkaan täysimääräisesti kohdentaa taloudellista hyötyä ainoastaan sitä tarvitseville apteekkeille. Kaikissa esitetyissä malleissa hyötyjien joukossa on myös sellaisia apteekkeja, jotka eivät toimintaedellytysten turvaamisen näkökulmasta muutosta tarvitsisi. Toisaalta ehdotuksen hyvänä puolena voidaan pitää sitä, että apteekkimaksun laskeminen erikseen pää- ja sivuapteekkeille ei perustu yhteen liikevaihtorajaan. Yleensä tällaisessa tilanteessa liikevaihdon kasvaessa apteekki saattaisi tehdä asiakkaiden näkökulmasta ei-toivottuja sopeuttamistoimenpiteitä, kuten esimerkiksi lyhentää sivuapteekin aukioloaikaa. Nyt esitetyllä muutoksella voidaan estää taloudellisista kannustimista johtuvat epäterveet apteekkien liiketoimintaan tehtävät muutokset. Esitetyn muutoksen vaikutuksia sivuapteekkien pitämishalukkuuteen on vaikea täysimääräisesti arvioida. Tämän vuoksi onkin tarkoituksenmukaista seurata ja arvioida uudistuksen vaikutuksia tästä näkökulmasta vuosittain ja tarvittaessa jatkaa apteekkimaksun uudistamista tämä näkökulma huomioon ottaen.

Vuoden 2012 liikevaihtojen perusteella yksityiset apteekit maksoivat apteekkimaksua 127,9 miljoonaa euroa. Yliopiston apteekkien apteekkimaksu oli 25,6 miljoonaa euroa, josta Itä-Suomen yliopiston apteekin osuus oli 1,1 miljoonaa euroa. Ehdotettu muutos apteekkimaksun määräämisestä osittain erikseen pääapteekin ja sivuapteekkien liikevaihdon perusteella voidaan toteuttaa valtiolle kustannusneutraalisti korottamalla apteekkimaksutaulukon maksuprosentteja. Vuoden 2012 apteekkien liikevaihtotiedoilla ehdotetulla muutoksella ei olisi vaikutusta valtion apteekkimaksukertymään. Uudistuksen jälkeen yliopiston apteekkien apteekkimaksu olisi noin 26 miljoonaa euroa ja Itä-Suomen

yliopiston apteekkimaksu olisi hieman yli 1,1 miljoonaa euroa.

Esitetystä uudistuksesta hyötyisi taloudellisesti alentuneina apteekkimaksuina noin 100 apteekkia, joiden apteekin, sivuapteekkien, apteekin palvelupisteiden, apteekin verkkopalvelun ja lääkekaappien yhteenlaskettu liikevaihto on yli nykyisen apteekkimaksutaulukon alarajan 871 393 euroa, mutta alle 3,5 miljoonaa euroa ja joilla on vähintään yksi sivuapteekki. Yhteenlaskettu apteekkimaksujen alennus näille apteekkeille olisi noin 2,3 miljoonaa euroa. Keskimääräinen alennus olisi noin 21 000 euroa, pienin alennus noin 40 euroa ja suurin noin 74 000 euroa. Apteekkimaksu nousisi noin 490 apteekilla (noin 80 % apteekkeista). Apteekkimaksun nousu korreloisi apteekin liikevaihdon kanssa – mitä suurempi liikevaihto, sitä suurempi nousu - sillä apteekkimaksu nousisi noin 2 prosenttia kussakin liikevaihtoryhmässä. Kaikkein alimmissa liikevaihtoryhmissä suhteellinen maksun nousu olisi noin 1,7 prosenttia. Keskimääräinen apteekkimaksujen nousu olisi noin 4700 euroa, pienin noin 10 euroa ja suurin noin 29 700 euroa. Muutoksella ei olisi vaikutusta noin 30 apteekille, joiden liikevaihto on alle nykyisen apteekkimaksutaulukon alarajan 871 393 euroa. Nämä apteekit eivät maksaisi muutoksen jälkeenkään apteekkimaksua.

Voimassa olevan apteekkimaksusta annetun lain 3 §:n mukaan apteekkiliiikkeen liikevaihdon määräämistä varten apteekkarin tulee toimittaa Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskuslle ilmoitus liikkeen tuloista ja menoista kunakin kalenterivuonna viimeistään seuraavan vuoden toukokuun 1 päivänä. Ilmoituksessa on erikseen annettava tiedot 1 a §:n mukaisten vähennysten laske- miseksi. Ilmoitus on laadittava Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus- ohjeiden mukaan keskuksen vahvistaman kaavan mukaisille lomakkeille, minkä mukaan keskus laskee apteekkimaksun suuruuden ja lähettää tästä päätöksen apteekkarille. Nyt esitetyn muutoksen vuoksi Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus- ohjeistus ja lomakkeet sekä apteekkimaksun laskentaan käytettävä ohjelma. Näiden muutosten arvioidaan aiheuttavan jonkin verran kustan- nuksia.

4 Asian valmistelu

Sosiaali- ja terveysministeriön vuonna 2010 asettama avoimuuden apteekkitoiminnan kehittämistarpeita pohtinut työryhmä käsitteli keinoja lisätä sivuapteekkien pitämishalukkuutta syrjäseuduilla. Kehittämistyöryhmä julkaisi 24.3.2011 raporttinsa ”Avoimuuden apteekkitoiminnan kehittämistarpeet” (Sosiaali- ja terveysministeriön selvityksiä 2011:16). Kehittämistyöryhmän apteekkimaksun perusteisiin liittyviä kannanottoja on selostettu esityksen perusteluissa.

Kehittämistyöryhmän ehdotuksen mukaisesti sosiaali- ja terveysministeriö yhdessä Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus- sen kanssa jatkoselvitti apteekin ja sivuapteekin apteekkimaksun määräytymisen perusteita ja valmisteli esityksen. Ehdotusta valmistellessa kuultiin Suomen Apteekkariliitto, Helsingin yliopiston apteekkia ja Itä-Suomen yliopiston apteekkia.

Sosiaali- ja terveysministeriö pyysi esitysluonnoksesta lausunnon 30 taholta. Lausunnon antoi 16 tahoa. Kolme tahoa ilmoitti, että niillä ei ole lausuttavaa.

Lausunnon antoivat Valtiovarainministeriö, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea, Verohallinto, Kansaneläkelaitos, Kuntaliitto, Helsingin yliopisto, Helsingin yliopiston apteekki, Itä-Suomen yliopiston apteekki, Suomen Apteekkariliitto, Suomen Farmasialiitto, Lääkäriliitto, SuPer ry, Rinnakkaislääketeollisuus ry, Suomen Lääkerinnakkaistuojien Yhdistys, SOSTE Suomen sosiaali ja terveys ry ja Suomen Potilasliitto ry.

Lausunnoissa pidettiin kannatettavana lähtökohtana sitä, että syrjäseutujen apteekkipalvelut pyritään turvaamaan. Apteekkimaksun perusteita koskevaa muutosta pidettiin perusteltuna keinona lääkehuollon turvaamiseen näillä alueilla. Monissa lausunnoissa kuitenkin tuotiin ilmi, että apteekkimaksua ja lääkehuoltoa koskevaa järjestelmää kokonaisuudessaan tulisi edelleen kehittää eri tavoin. Esille tuotiin muun muassa nyt tehtyä ehdotusta pidemmälle menevä tuki sivuapteekkeille, apteekkimaksun kehittäminen verovelvollisen omaaloitteisesti maksamaksi ja ilmoittamaksi veroksi sekä lääketaksan kehittäminen. Ongelmakohtana muutamassa lausun-

nossa tuotiin esille se, että muutos monimutkaistaa entisestään apteekkimaksun määräytymisperusteita. Useat lausunnonantajat ilmaisivat esityksessään esiin tuodun tarpeen arvioida ja seurata tehtävien muutosten vaikutuksia.

Lausunnoissa esiin nostetut näkökohdat huomioitiin mahdollisuuksien mukaan. Lausuntopalautteen perusteella selkeytettiin esityksen sanamuotoja siten, että esityksestä selkeämmin tulee esille apteekkimaksun laskentatapa tilanteessa, jossa apteekilla on enemmän kuin yksi sivuapteekki. Monissa lausunnoissa olleet huomiot ja kannanotot kohdistuivat erityisesti tulevaisuuden kehittämistoimintaan.

5 Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 2014 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

6 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014. Sitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuonna 2014 apteekkimaksuun, joka määrätään apteekkien vuoden 2013 liikevaihdon perusteella.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

apteekkimaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan apteekkimaksusta annetun lain (148/1946) 1 a §:n 2 momentti ja 2 §, sellaisina kuin ne ovat, 1 a §:n 2 momentti laeissa 701/2002 ja 1166/2005 ja 2 § laissa 1334/2011, sekä *lisätään* lakiin uusi 2 a § seuraavasti:

1 a §

Arvonlisäverottomasta liikevaihdosta vähennetään lisäksi seuraavat arvonlisäverottomat osuudet:

1) lääkelain (395/1987) 12 §:n 2 momentissa tarkoitetun sopimusvalmistuksen myynnin arvo sekä sosiaali- ja terveydenhuollon laitoksille tapahtuva lääkemyynti;

2) sellaisten nikotiinikorvaushoitoon tarkoitettujen lääkevalmisteiden myynnin arvo, joita lääkelain mukaan saa myydä myös muualla kuin apteekissa; ja

3) muiden tuotteiden kuin lääkkeiden myynti, kuitenkin enintään 20 prosenttia liikevaihdosta, josta on tehty 1 kohdan mukaiset vähennykset.

kettu liikevaihto on yli 3 500 000 euroa, apteekkimaksu lasketaan mainitusta yhteisestä liikevaihdosta 4 momentin taulukon perusteella. Tällöin sivuapteekin liikevaihdosta, josta on vähennetty 1 a §:n 2 momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettu myynti, vähennetään lisäksi kolmasosa, kuitenkin vähintään 50 500 euroa ja, jos sivuapteekin liikevaihto jää alle 50 500 euron, koko liikevaihto ennen sivuapteekin liikevaihdon lisäämistä yhteiseen liikevaihtoon. Edellä säädetty ei kuitenkaan koske sivuapteekkeja, joiden liikevaihto viisi vuotta perustamisvuoden jälkeen vastaa vähintään puolta maan yksityisten apteekkien edellisen vuoden liikevaihdon keskiarvosta, johon ei lasketa mukaan sivuapteekkien liikevaihtoa.

Apteekkimaksu määrätään liikevaihtoryhmittäin seuraavasti:

2 §

Jos apteekilla ei ole sivuapteekkeja, apteekkimaksu lasketaan apteekin ja sen palvelupisteiden, verkkopalvelun ja lääkekaappien yhteenlasketun liikevaihdon mukaan 4 momentin taulukon perusteella.

Jos apteekilla on yksi tai useampi sivuapteekki ja apteekin ja sen sivuapteekkien, palvelupisteiden, verkkopalvelun ja lääkekaappien 1 a §:n mukaan määräytyvä yhteenlaskettu liikevaihto on alle 2 600 000 euroa, apteekkimaksu lasketaan apteekin ja sen palvelupisteiden, verkkopalvelun ja lääkekaappien yhteenlasketusta liikevaihdosta sekä erikseen kunkin sivuapteekin liikevaihdosta 4 momentin taulukon perusteella ennen yhteisen maksun määräämistä.

Jos apteekilla on yksi tai useampi sivuapteekki ja apteekin ja sen sivuapteekkien, palvelupisteiden, verkkopalvelun ja lääkekaappien 1 a §:n mukaan määräytyvä yhteenlas-

Liikevaihto €	Apteekkimaksu liikevaihdon alarajan kohdalla €	Maksuprosentti alarajan ylimenevästä liikevaihdosta
871 393 – 1 016 139	0	6,10 %
1 016 139 – 1 306 607	8 830	7,15 %
1 306 607 – 1 596 749	29 598	8,15 %
1 596 749 – 2 033 572	53 245	9,20 %
2 033 572 – 2 613 212	93 432	9,70 %
2 613 212 – 3 194 464	149 657	10,20 %
3 194 464 – 3 775 394	208 945	10,45 %
3 775 394 – 4 792 503	269 652	10,70 %

			Liikevaihto €	Kerroin 2 §:n 2 momentin mukaan laskettavalle maksulle	Kerroin 2 §:n 3 momentin mukaan laskettavalle maksulle
4 792 503 – 6 243 857	378 483	10,95 %			
6 243 857 –	537 406	11,20 %			
			2 600 000 – 2 699 999	0,90	0,10
			2 700 000 – 2 799 999	0,80	0,20
			2 800 000 – 2 899 999	0,70	0,30
			2 900 000 – 2 999 999	0,60	0,40
			3 000 000 – 3 099 999	0,50	0,50
			3 100 000 – 3 199 999	0,40	0,60
			3 200 000 – 3 299 999	0,30	0,70
			3 300 000 – 3 399 999	0,20	0,80
			3 400 000 – 3 500 000	0,10	0,90

2 a §

Jos apteekin ja sen sivuapteekkien, palvelupisteiden, verkkopalvelun ja lääkekaappien 1 a §:n mukaan määräytyvä yhteenlaskettu liikevaihto on vähintään 2 600 000 euroa, mutta enintään 3 500 000 euroa, apteekkimaksu lasketaan painotettuna keskiarvona liikevaihdon perusteella.

Painotettua keskiarvoa laskettaessa määritetään laskennallinen apteekkimaksu 2 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla 2 §:n 4 momentin taulukon perusteella. Lisäksi määritetään erikseen laskennallinen apteekkimaksu 2 §:n 3 momentissa säädetyllä tavalla 2 §:n 4 momentin taulukon perusteella.

Laskennallisten apteekkimaksujen määrittämisen jälkeen apteekkimaksu määrätään liikevaihtoryhmittäin painotettuna keskiarvona seuraavasti:

Apteekkimaksu määrätään täysin euroin. Apteekkimaksua, joka on kymmentä euroa pienempi, ei peritä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran apteekkimaksuun, joka määrätään apteekkiliikkeen vuoden 2013 liikevaihdon perusteella.

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 2013

Pääministerin sijainen, valtiovarainministeri

JUTTA URPILAINEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Paula Risikko*

*Liite
Rinnakkaisteksti*

Laki

apteekkimaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan apteekkimaksusta annetun lain (148/1946) 1 a § 2 momentti ja 2 §, sellaisena kuin ne ovat, 1 a §:n 2 momentti laeissa 701/2002 ja 1166/2005 ja 2 § laissa 1334/2011, sekä lisätään lakiin uusi 2 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 a §

1 a §

Arvonlisäverottomasta liikevaihdosta vähennetään lisäksi seuraavat arvonlisäverottomat osuudet:

1) lääkelain (395/1987) 12 §:n 2 momentissa tarkoitetun sopimusvalmistuksen myynnin arvo sekä sosiaali- ja terveydenhuollon laitoksille tapahtuva lääkemyynti;

1 a) sellaisten nikotiinikorvaushoitoon tarkoitettujen lääkevalmisteiden myynnin arvo, joita lääkelain mukaan saa myydä myös muualla kuin apteekissa; ja

2) muiden tuotteiden kuin lääkkeiden myynti, kuitenkin enintään 20 prosenttia liikevaihdosta, josta on tehty 1 kohdan mukaiset vähennykset.

3) sivuapteekin liikevaihdosta, josta on vähennetty 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu myynti, vähennetään lisäksi kolmasosa, kuitenkin vähintään 50 500 euroa ja, jos sivuapteekin liikevaihto jäisi alle 50 500 euron, koko liikevaihto ennen sivuapteekin liikevaihdon lisäämistä apteekin liikevaihtoon apteekkimaksun määräämistä varten; tämä ei koske sivuapteekkeja, joiden liikevaihto viisi vuotta perustamisvuoden jälkeen vastaa vähintään puolta maan yksityisten apteekkien edellisen vuoden liikevaihdon keskiarvosta.

2 §

Arvonlisäverottomasta liikevaihdosta vähennetään lisäksi seuraavat arvonlisäverottomat osuudet:

1) lääkelain (395/1987) 12 §:n 2 momentissa tarkoitetun sopimusvalmistuksen myynnin arvo sekä sosiaali- ja terveydenhuollon laitoksille tapahtuva lääkemyynti;

2) sellaisten nikotiinikorvaushoitoon tarkoitettujen lääkevalmisteiden myynnin arvo, joita lääkelain mukaan saa myydä myös muualla kuin apteekissa; ja

3) muiden tuotteiden kuin lääkkeiden myynti, kuitenkin enintään 20 prosenttia liikevaihdosta, josta on tehty 1 kohdan mukaiset vähennykset.

(kumotaan)

2 §

Jos apteekilla ei ole sivuapteekkeja, apteekkimaksu lasketaan apteekin ja sen palvelupisteiden, verkkopalvelun ja lääkekaappien yhteenlasketun liikevaihdon mukaan 4 mo-

mentin taulukon perusteella.

Jos apteekilla on yksi tai useampi sivuapteekki ja apteekin ja sen sivuapteekkien, palvelupisteiden, verkkopalvelun ja lääkekaappien 1 a §:n mukaan määräytyvä yhteenlaskettu liikevaihto on alle 2 600 000 euroa, apteekkimaksu lasketaan apteekin ja sen palvelupisteiden, verkkopalvelun ja lääkekaappien yhteenlasketusta liikevaihdosta sekä erikseen kunkin sivuapteekin liikevaihdosta 4 momentin taulukon perusteella ennen yhteisen maksun määräämistä.

Jos apteekilla on yksi tai useampi sivuapteekki ja apteekin ja sen sivuapteekkien, palvelupisteiden, verkkopalvelun ja lääkekaappien 1 a §:n mukaan määräytyvä yhteenlaskettu liikevaihto on yli 3 500 000 euroa, apteekkimaksu lasketaan mainitusta yhteisestä liikevaihdosta 4 momentin taulukon perusteella. Tällöin sivuapteekin liikevaihdosta, josta on vähennetty 1 a §:n 2 momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettu myynti, vähennetään lisäksi kolmasosa, kuitenkin vähintään 50 500 euroa ja, jos sivuapteekin liikevaihto jää alle 50 500 euron, koko liikevaihto ennen sivuapteekin liikevaihdon lisäämistä yhteiseen liikevaihtoon. Edellä säädetty ei kuitenkaan koske sivuapteekkeja, joiden liikevaihto viisi vuotta perustamisvuoden jälkeen vastaa vähintään puolta maan yksityisten apteekkien edellisen vuoden liikevaihdon keskiarvosta, johon ei lasketa mukaan sivuapteekkien liikevaihtoa.

Apteekkimaksu määrätään liikevaihtoryhmittäin seuraavasti:

Apteekkimaksu määrätään liikevaihtoryhmittäin seuraavasti:

Apteekin liikevaihto €	Apteekkimaksu liikevaihdon alarajan kohdalla €	Maksuprosentti alarajan ylämenevästä liikevaihdosta	Liikevaihto €	Apteekkimaksu liikevaihdon alarajan kohdalla €	Maksuprosentti ylimenevästä liikevaihdosta
871 393 – 1 016 139	0	6,00 %	871 393 – 1 016 139	0	6,10 %
1 016 139 – 1 306 607	8 685	7,00 %	1 016 139 – 1 306 607	8 830	7,15 %
1 306 607 – 1 596 749	29 018	8,00 %	1 306 607 – 1 596 749	29 598	8,15 %
1 596 749 – 2 033 572	52 229	9,00 %	1 596 749 – 2 033 572	53 245	9,20 %
2 033 572 – 2 613 212	91 543	9,50 %	2 033 572 – 2 613 212	93 432	9,70 %
2 613 212 – 3 194 464	146 609	10,00 %	2 613 212 – 3 194 464	149 657	10,20 %

3 194 464 – 3 775 394	204 734	10,25 %	3 194 464 – 3 775 394	208 945	10,45 %
775 394 – 4 792 503	264 279	10,50 %	3 775 394 – 4 792 503	269 652	10,70 %
4 792 503 – 6 243 857	371 076	10,75 %	4 792 503 – 6 243 857	378 483	10,95 %
6 243 857 –	527 096	11,00 %	6 243 857 –	537 406	11,20 %

Apteekkimaksu määrätään täysin euroin. Apteekkimaksua, joka on kymmentä euroa pienempi, ei peritä.

Apteekkimaksu määrätään täysin euroin. Apteekkimaksua, joka on kymmentä euroa pienempi, ei peritä.

2 a §

Jos apteekin ja sen sivuapteekkien, palvelupisteiden, verkkopalvelun ja lääkekaappien 1 a §:n mukaan määräytyvä yhteenlaskettu liikevaihto on vähintään 2 600 000 euroa, mutta enintään 3 500 000 euroa, apteekkimaksu lasketaan painotettuna keskiarvona liikevaihdon perusteella.

Painotettua keskiarvoa laskettaessa määritetään laskennallinen apteekkimaksu 2 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla 2 §:n 4 momentin taulukon perusteella. Lisäksi määritetään erikseen laskennallinen apteekkimaksu 2 §:n 3 momentissa säädetyllä tavalla 2 §:n 4 momentin taulukon perusteella.

Laskennallisten apteekkimaksujen määrittämisen jälkeen apteekkimaksu määrätään liikevaihtoryhmittäin painotettuna keskiarvona seuraavasti:

<i>Liikevaihto €</i>	<i>Kerroin 2 §:n 2 momentin mukaan laskettavalle maksulle</i>	<i>Kerroin 2 §:n 3 momentin mukaan laskettavalle maksulle</i>
<i>2 600 000 – 2 699 999</i>	<i>0,90</i>	<i>0,10</i>
<i>2 700 000 – 2 799 999</i>	<i>0,80</i>	<i>0,20</i>
<i>2 800 000 – 2 899 999</i>	<i>0,70</i>	<i>0,30</i>
<i>2 900 000 – 2 999 999</i>	<i>0,60</i>	<i>0,40</i>
<i>3 000 000 – 3 099 999</i>	<i>0,50</i>	<i>0,50</i>

3 100 000 – 3 199 999	0,40	0,60
3 200 000 – 3 299 999	0,30	0,70
3 300 000 – 3 399 999	0,20	0,80
3 400 000 – 3 500 000	0,10	0,90

Apteekkimaksu määrätään täysin euroin. Apteekkimaksua, joka on kymmentä euroa pienempi, ei peritä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____ kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran apteekkimaksuun, joka määrätään apteekkiliikeen vuoden 2013 liikevaihdon perusteella.